

איתן מאירי - פסיכולוג תעסוקתי מומחה מנכ"ל "ניהול אפקטיבי בע"מ" ומחבר הספר "המגפה השקטה במקומות העבודה - התעמרות, הצקה, התנכלות, התעללות פסיכולוגית"

בעריכת שרית ארנון-לרנר

רקע אישי

נולדתי בפרדס חנה ב-1951, או כדברי זקני המקום, "שנה לאחר השלג הגדול". חוויתי ילדות מאושרת במקום שהיה אז כפר אמיתי, שבו דלתות לא היו ננעלות בלילה ואנשים היו מבקרים אלה את אלה באופן ספונטני (יש לזכור כי טלפונים לא היו אז...). המשפחה עסקה בחקלאות,

ומילדות לקחתי חלק פעיל בעבודות

המשק: הכנת "צלחות השקיה" לעצי

הפרי, גיזום, קטיף ועבודה על הטרקטור

(בהמשך, בגיל 16, גם הוצאתי את רישיון

הנהיגה הנדרש...). הייתי ילד פעיל ויוזם,

וכדוגמא ארגנתי טיולי אופניים רבי

משתתפים לאזור המשולש, וכן יצרתי את

חבורת חסמב"ה המקומית. גידלתי חיות

מסוגים שונים: צבים, ציפורים, חרקים

וזוחלים, והכול בתמימות של ילד וללא

ההבנה והבגרות שיש לי היום המבינה

ששללתי את חירותם ודנתי אותם לחיי

שבי ולמוות מוקדם. לימים, לפני כ-7 שנים, נחשפנו,

משפחתי ואני, לספרות בנושא זכויות בעלי חיים. קראנו

ולמדנו מצד אחד על הדמיון שלהם לבני אדם; יכולתם

לחוש כאב, היותם יצורים תבוניים, המערכות הביולוגיות

שלהם הדומות לשלנו (לב, ראות, מוח ועוד) והצרכים

המשפחתיים והחברתיים שלהם, ועוד דברים המשותפים

לכל היצורים החיים, והבנו את העוול הבלתי נתפס שבני

האדם גורמים להם. המסקנה המתבקשת הובילה אותנו

לטבעונות ובמקביל לפעילות התנדבותית למענם.

למדתי בבית הספר היסודי ובתיכון האזורי של פרדס חנה,

שם רכשתי לי קבוצת חברים שאיתם אני בקשר עד היום.

בנוסף, לתנועת הצופים היה חלק משמעותי בילדותי

ובנעורי, החל מהיותי חניך מן השורה ועד להיותי מדריך

ובהמשך למרכז שבת. בגיל 15 כבר הדרכת בקורסי

הדרכה ומצאתי עצמי מכשיר צעירים בני גילי לתפקידי

הדרכה. בדיעבד, את שיעורי המנהיגות הטובים בחיי

רכשתי במחנות הצופים ביערות חולדה, חדרה והכרמל.

בבוא היום חברי התגייסו לנח"ל ואני התגייסתי לחיל

הקשר והוכשרתי לתפקיד קצין קשר. זה היה אחד

מהקורסים הארוכים והתובעניים בצה"ל. היום זה פשוט

מצחיק לראות באילו כלים ושיטות השתמשנו ואיך העולם

הטכנולוגי שינה את פניו ואת פני העולם. פיקדתי על

יחידת הדרכה מיוחדת שנעה בין בסיסים

ברחבי הארץ ולא פעם דימינו את עצמנו

ללהקה צבאית, אבל כזאת שלא רוצה

לתת הדרן.

מלחמת יום כיפור מצאה אותי כקצין

מילואים צעיר חדור רוח קרב ונאיבי

להחריד. השתתפתי בלחימה בחזית

המצרית ונחשפתי בצד מראות קשים

לאורך ימי הקרב, לטרגדיה שבכניסתנו

לעיר סואץ ולאובדן מיותר של לוחמים.

מכיוון שישבתי על רשתות הקשר

נחשפתי שלא בטובתי למלחמות

הגנרלים. נכנסתי למלחמה נאיבי להחריד ולקח לי זמן

רב אחריה להפסיק להיות ציני להחריד. כבר בחופשתי

הראשונה לאחר המלחמה הצטרפתי להפגנה שארגן

מוטי אשכנזי, והשאר היסטוריה.

במהלך המלחמה נפגעה השמיעה שלי וסבלתי במשך

שנים מטיטנון. מאז, על מנת להבין את האדם שמולי, אני

חייב לשמור איתו על קשר עין רציף. לא דבר רע בכלל

בהתחשב בכך שהדבר מוסיף לי נקודות זכות כפסיכולוג

קשוב מאוד ואמפטי...

מלחמת יום כיפור הייתה אירוע מכונן ומעצב בחיי. ראיתי

מקרוב באיזו קלות ניתן להרוג, ועד כמה שבריריים החיים,

ראיתי את המלחמה בכל כיעורה והפכתי למאמין גדול בשלום.

אני נשוי לורד ולנו שני זוגות תאומים שפיתחו כל אחד מהם

עולמות תוכן עצמאיים. בחצרנו, כמה חתולים אהובים וגם

להם עולמות תוכן עצמאיים כדרכם של חתולים.

שרית ארנון-לרנר, פסיכולוגית תעסוקתית מומחית.

המלצות על פסיכולוגים מעניינים או בעלי תפקיד מעניין אפשר להעביר במייל לשרית ארנון-לרנר sarit.arnon@gmail.com